

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 237/2017-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 To 51/2016 z 29. júna 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 7 T 10/2016 z 24. marca 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 24. februára 2017 doručený návrh [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) v zmysle § 49 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorým sa sťažovateľ domáhal

zrušenia v záhlaví uvedených rozhodnutí všeobecných súdov pre porušenie tam uvedených ústavných práv a slobôd.

2. Skôr, ako mohol ústavný súd prikročiť k vecnému prerokovaniu ústavnej sťažnosti, musel skúmať, či sú splnené formálne a materiálne požiadavky kladené na taký návrh podľa zákona o ústavnom súde, a zistil, že sťažnosť, inak tieto požiadavky splňujúca, je neprípustná.

3. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ nesúhlasí so v záhlaví citovanými rozhodnutiami všeobecných súdov, ktoré vyslovili svoju nepríslušnosť na konanie v jeho trestnej veci a vec postúpili Okresnému súdu Michalovce ako súdu miestne nepríslušnému.

4. Pojmovým znakom ústavnej sťažnosti sa javí jej subsidiarita, ktorá sa po formálnej stránke prejavuje v požiadavke predchádzajúceho vyčerpania všetkých procesných prostriedkov, ktoré právny poriadok sťažovateľovi na ochranu jeho práva poskytuje (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a po stránke materiálnej v požiadavke, aby ústavný súd zasahoval pre účely ochrany ústavne zaručených základných práv a slobôd až v okamžiku, keď ostatné orgány verejnej moci už nemajú v dispozícii prostriedky, ktorými by mohli protiústavný stav napraviť.

Preto je potrebné vychádzať zo zásady, že ústavnou sťažnosťou by mali byť napádané konečné a právoplatné meritórne rozhodnutia, a nie čiastkové procesné rozhodnutia, i keď sú samy osebe právoplatné, teda keď proti nim boli všetky dostupné opravné prostriedky vyčerpané.

5. V prerokovávanej veci dosiaľ nebolo meritórne rozhodnuté, lebo vydaním napadnutých uznesení o nepríslušnosti okresného súdu konanie nekončí a sťažovateľovi sú naďalej k dispozícii prostriedky podľa Trestného poriadku v rámci konania o vlastnom predmete jeho trestnej veci. Až po ich vyčerpaní ak sa sťažovateľ bude naďalej domnievať, že ich prostredníctvom tvrdený stav protiústavnosti nebol napravený, môže sa obrátiť na ústavný súd.

6. Na základe uvedeného bola ústavná sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2017